

# Viktória Hellenbart: Tresty smrti bez súdu

- CZ24 News | 11. července 2022

**SLOVENSKO: Podľa článku 32 Ústavy Slovenskej republiky „Občania majú právo postaviť sa na odpor proti každému, kto by odstraňoval demokratický poriadok základných ľudských práv a slobôd uvedených v tejto ústave, ak činnosť ústavných orgánov a účinné použitie zákonných prostriedkov sú znemožnené.“**

Je toto ustanovenie na prospech občanov alebo je účinným nástrojom na uchopenie nelegitímnej moci a perzekúciu obyvateľstva ?

Spoločenská realita (nielen) na Slovensku ukazuje, že hoci je väčšinová spoločnosť nespokojná s politikou vlád, je proti jej účinkom a dôsledkom, ktorých krutý dopad musí znášať “ na vlastnej koži” prakticky bezmocná.

Podme sa v kontexte vyššie uvedeného pozrieť na ukrajinský konflikt.

Nie všetci občania Ukrajiny súhlasili so spôsobom, akým došlo k zvrhnutiu zvoleného prezidenta, ktorý bol západnou propagandou označený za proruského, pričom proruský v ponímaní tejto propagandy neznamena politiku orientovanú na priateľské vzťahy a spoluprácu so susednou krajinou, tradičným a historickým spojencom, susedom a obchodným partnerom. Proruský má nový obsah – používaný je ako synonymum zločineckého, totalitného, zvrhnutiahodného režimu, nepriateľa ľudstva a skutočných demokratických hodnôt západnej civilizácie. Čistá esencia zla.

Nesúhlas časti občanov s novým politickým smerovaním krajiny poodhalil pred svetom, a teda aj pred nami, ako najbližšími susedmi, **skutočný obsah a formu akou sa prejavujú demokratické hodnoty a akú vôňu má esencia západného dobra.**

Ukrajinský občania na východe krajiny, ktorí prejavili záujem sa osamostatniť a vytvoriť Doneckú národnú republiku a Luhanskú národnú republiku, boli onálepkovaní, označení za separatistov. Tieto ich politické snahy stačili na to, aby stratili všetky ľudské práva, ktoré inak civilizovaný západ radí medzi základné a garantuje ich všetkým, napríklad právo používať materinský jazyk.

Pre nás to znamená, že toto právo civilizovaný západ negarantuje všetkým. Separatisti ho nemajú, preto informácie o 8 rokoch trvajúcom vraždení, ničení majetku a mrzačení nevyvolávali u hodnotovo založenej západnej spoločnosti žiaden súcit, ani potrebu hlasnejšie protestovať.

**Politické názory tých, ktorí sa usilovali o samostatný štát boli, pod rúškom mantry nedeliteľnosti štátneho územia, vyhlásené za zločiny, za ktoré sa ukladajú tresty smrti a ničenia majetku.**

Zločiny, ktoré sa trestajú bez súdneho procesu.

Od roku 2014 do roku 2022 bolo vykonaných cca 14000 exekúcií, 14 tisíc popráv. Ak sa ako občan usilujete o autonómiu, alebo dokonca osamostatnenie, civilizovaný západ akceptuje ukladanie hrdelných trestov aj bez platných zákonov a súdneho procesu.

**Ďalšou pozoruhodnosťou je, že tieto tresty sa neukladajú a nevykonávajú na plnoletých občanoch, ktorí prejavili svoje zločinecké politické názory a predstavy o svojej budúcnosti, ukladajú sa aj osobám neplnoletým, maloletým a aj novorodencom. Paušálne, na princípe kolektívnej viny.**

Tu sa kuriozity nekončia. Iný štát v Európe, Srbsko, a jeho obyvatelia prejavili zločinecké postoje a politické názory zasluhujúce si trest smrti a zdecimovanie majetku bez súdu, lebo odmietli akceptovať snahy svojich spoluobčanov o odtrhnutie časti ich územia. Aj podľa niektorých slovenských politikov si za to zaslúžili trest smrti vo forme bombardovania ich miest.

Mnohí komentátori pri spomínaní vyššie uvedeného hovoria o dvojakých metroch. Dovolím si nesúhlasiť. Meter je len jeden.

Spoločným menovateľom oboch prípadov je, že **západná civilizácia, chrániaca demokratické hodnoty, považuje za plne akceptovateľné ukladanie trestov smrti bez súdu za politické názory a snahy občanov a to aj pre neplnoletých a malé deti, tým osobám, ktoré sa odmietajú podriaďovať jej diktátu moci a to na princípe kolektívnej viny.**

Dvojaké metre vystupujú do popredia len pre tých, ktorí vychádzajú z toho, že stále platí právo, platia pravidlá, ktoré boli prijaté napríklad aj na medzinárodnej úrovni a mali tvoriť základ a princípy medzinárodného práva. Teda, že čo platí pre jedného, podľa tých istých pravidiel pre druhého už neplatí. Ale to nie sú dvojaké metre. To je negovanie princípu práva. **Pravidlo platí buď pre všetkých rovnako, alebo neplatia žiadne pravidlá.**

Medzinárodné právo je dôležitým garantom slobody, suverenity menších a zraniteľnejších štátov, garantom dôstojnosti a ochranou pred bezohľadným útlakom a vydrancovaním majetku ich občanov.

Notorický porušovateľ medzinárodného práva v záujme vlastnej „beztrestnosti“ za arogantné ignorovanie toho, čo vyžaduje od všetkých ostatných, napokon dosiahol taký stupeň erózie pravidiel medzinárodného práva ako takého, že už môžeme pokojne hovoriť o zániku medzinárodného práva v podobe, akej sme sa domnievali, že platí.

Medzinárodné bezprávie, je nebezpečnou situáciou najmä pre malé štáty. Neubránia životy a majetok svojich občanov, neubránia svoju územnú celistvosť a suverenitu. Nemajú ako.

Nárast nepokoja na celej planéte spojeného s oživovaním starých sporov a roztržiek ohľadne územných nárokov je logickým dôsledkom narastajúceho bezprávia.

Vráťme sa k poučeniam od susedov.

Doneck a Luhansk sa usilovali vyhlásiť nezávislosť od Ukrajiny. Rusko ich vo februári 2022 po 8 rokoch uznalo ako nezávislé štáty a kladne odpovedalo na požiadavku predstaviteľov DNR a LNR na vojenskú pomoc pri vytlačení ukrajinskej armády z územia „nových“ štátnych útvarov.

Hoci sa jednoznačne jedná o občiansku vojnu, ktorá prebieha na území susedného štátu, kedy ukrajinskí občania z východnej časti krajiny bojujú za svoju slobodu od štátneho útvaru voči iným ukrajinským občanom, nám je vytrvalo podsúvané, že sa jedná vojenskú agresiu susedného štátu. Každý iný ozbrojený konflikt medzi občanmi jedného štátu pritom vždy bol považovaný za občiansku vojnu. V tomto prípade sa každému, kto odmieta tézu ruskej agresie kladie nôž na krk.

O tom, že Rusko vojensky podporuje v tejto občianskej vojne obyvateľov Donecka a Luhanska a ich armády, nie sú pochybnosti. Rusko sa tým netají.

O tom, že NATO a jednotlivé jeho členské štáty vojensky podporujú, nielen zbraňami, ale aj vojenskými inštruktormi, veliteľmi a vojakmi, druhú stranu konfliktu v občianskej vojne, tiež nie sú pochybnosti, aj keď táto strana sa to snaží tajiť spôsobom, pre ktorý je slovíčko „hlúpo“ tým najmiernejším výrazom. Ak presadzujete svoje hrubou silou, nevadí vám, že to, čo hovoríte vyzerá hlúpo, lebo zastrašovaním zabránite tomu, aby vaše argumenty neboli prijímané (napríklad aj o tom,

že medveď je vegetarián).

Ďalšou zaujímavosťou, ktorej by sme obzvlášť mi mali venovať pozornosť je, ako vážne sa pristupuje k normám medzinárodného práva platným aj pre občiansku vojnu a teda aj vojnový konflikt na Ukrajine. Obe strany sa oháňajú porušovaním Ženevských konvencií ( v našom právnom systéme zákon 65/1954 Sb, 168/1991 Zb.) a páchaním vojnových zločinov.

Čo vidíme ? Ukrajinská strana prinesie správu o údajnom vojnovom zлочine ruskej strany (nie doneckej, luhanskej), táto je všetkými médiami bez ďalšieho vyšetrovania akceptovaná ako dokázaný fakt. A na základe takto ustáleného faktu sa robia opatrenia, za ktoré platíme milióny dolárov a eur. Námietky ruskej strany sa ignorujú, nimi predkladané dôkazy sa prehliadajú, delegácie západných štátov v OSN, BR OSN a na iných medzinárodných fórach sa ostentatívne vzdávajú a Rusov ignorujú. S pubertálnou hystériou sa odmietajú spoločne odfotografovať s ruským diplomatom, čo určite pomôže.

Ruská strana prináša desiatky dôkazov o údajných vojnových zločinoch ukrajinských vojakov. O použití zbraní dodávaných NATO a jeho členskými krajinami na ostreľovanie civilných cieľov, vraždenie žien a detí na územiach Donecka a Luhanska, o pravidelnom používaní kazetových bômb, desiatky kilometrov od vojnovéj línie. Dôkazy o surovom mučení ruských zajatcov. Tieto dôkazy sa neakceptujú, opäť bez vyšetrovania.

Spoločný menovateľ - vojnové zločiny sa objektívne nevyšetrujú. Strana vyhlásená za esenciu zla ich pácha, aj keď na to nie sú dôkazy, a strana vyhlásená za dobrú sa ich nedopúšťa, napriek tomu, že dôkazy tomu nasvedčujú. Pre civilné obyvateľstvo to znamená jedno - žiadne konvencie zaručujúce zníženie jeho utrpenia vo vojnových konfliktoch začatých a rozniecovaných politikmi, sa nedodržiavajú. Vašej smrti sa nikto nesnaží zabrániť, dôležitejšie je, že bude pekná fotka o vašom utrpení, ktorá rozvášni verejnú mienku a peniaze ďalej potečú z vojnového kohútika.

Kuriozity ukrajinského konfliktu tu ani zďaleka nekončia. Západ hrmí o invázii Ruska a boja s Ruskom. Ukrajina však nevyhlásila vojnu Rusku a Rusko nevyhlásilo vojnu Ukrajine, konflikt má jasné kontúry občianskej vojny.

Napriek tomu Ukrajina vyhlásila už niekoľké kolo mobilizácie vlastného civilného obyvateľstva. Poniektorí priaznivci a znalci práva sa domnievali, že všeobecná mobilizácia je možná len v prípade vyhlásenia vojny. Evidentne to neplatí. Susedia mobilizujú aj v prípade občianskej a nikým nevyhlásenej vojny. Mobilizujú aj invalidov a ženy. Z toho vyplýva, že víťazstvo majú na dosah a zbrane zo západu sú tak dokonalé, že nimi aj žena po troch dňoch prípravy hravo porazí vycvičeného ruského vojaka.

Aj zranených ukrajinských vojakov vrhajú späť do ostrého boja bez riadneho doliečenia a rehabilitácie, nechudo, že čoraz väčší počet vidí východisko vo vzdaní sa do ruského zajatia.

Prezident Ukrajiny vyhlásil, že presnejšími zbraňami zo západu, a teda aj zo Slovenska, už dosahujú presnejšie ciele a úspechy. Aspoň vieme, čo považujú za úspech. Udržanie území to evidentne nie je.

Ak sú pravdivé desiatky hlásení o masívnom bombardovaní civilných cieľov a vraždení a terorizovaní ukrajinského obyvateľstva na územiach v tyle Donecka a Luhanska, o ktorých Rusi hovoria, že sú oslobodené ( aj niektoré odvážnejšie západné médiá prinášajú správy o náladách obyvateľov, ktoré viac pripomínajú radosť z oslobodenia, než obavy z okupácie Rusmi), musíme dospieť k záveru, že vraždenie ukrajinských občanov a ničenie ich miest nie je náhodné, ale je dosiahnutím cieľa, ktorému mali dodávky zbraní slúžiť. Keď zoberieme do úvahy, že toto obyvateľstvo už aj tak systematicky vraždili a ostreľovali 8 rokov, týmto vojnovým konfliktom sa ich vraždenie len urýchli. Prezident

Ukrajiny dosahuje svoje ciele. Trest smrti za snahy o autonómii a za snahy o používanie rodného jazyka.

Ohľadom úlohy civilného obyvateľstva v tomto konflikte je tu ďalšie dôležité poučenie. Útoky na civilné obyvateľstvo sú vojnovým zločinom. V tomto kontexte vždy uvažujeme o civilnom obyvateľstve nepriateľa, pretože nepočítame s tým, že naša armáda útočí na vlastné obyvateľstvo.

Ukrajinský prípad však ukazuje, že ukrajinská armáda dôsledne vyškolená inštruktormi NATO, alebo z jeho členských štátov najmä Veľkej Británie a Kanady, počíta pri taktike boja s nepriateľom s použitím vlastného civilného obyvateľstva a jeho obydlia, infraštruktúry, nemocníc a škôl, ako živých štítov.

Ako naivný romantik si kladiem otázku, ak sa armáda skrýva za obyvateľov, ktorých má chrániť, ako za živé štíty, komu vlastne slúži? Evidentne nechráni životy svojich občanov, žien, detí a starcov. Chráni a sleduje politické ciele a chráni politikov. Ak je snímka zavraždených civilistov vhodná na rozpútanie vojnovnej propagandy a roznecovanie verejnej mienky voči nepriateľovi a bojujúca strana sa ju neštíti získať zavraždením vlastných obyvateľov, pre koho je takáto armáda najväčšou hrozbou?

Ak sú vojnové úspechy dosahované v médiách a nie na bojiskách v zápole armád, o chvíľu sa budú viesť vojny na vlastných územiach vraždením vlastných obyvateľov a predkladaním strašidelných záberov sveta ako výsledkov práce nepriateľa. Vyhrá ten, kto zaplaví médiá hrôzostrašnejšími obrázkami vlastných zabitých civilov a podarí sa mu zvaliť vinu na druhého. Veď nič sa aj tak seriózne nevyšetruje a to čo je pravda určia médiá.

Ak k tomu priradíme, že západom dodávané zbrane sa napriek prísľubu ukrajinskej strany používajú nielen na území Ukrajiny, ale v posledných dňoch sa zopakovalo viacero útokov na civilné ciele na území Ruska (napríklad opakované útoky na Belgorodsk), môžeme hovoriť o evidentnej snahe Ukrajiny zatiahnuť vojnový konflikt na územie Ruska.

O snahe z občianskej vojny spraviť vojnu s Ruskom. Ale čo ak sa Rusku už prestane páčiť infantilná hra NATO a jeho členských štátov na slepú babu, a používanie zbraní NATO, aktívne účinkovanie vojakov NATO v konflikte vyhodnotí ako vyhlásenie vojny NATO a jeho štátov Rusku?

Ste pripravení byť živými štítmi v tejto vojne? Alebo si myslíte, že voči nám bude armáda obrannej aliancie pod vedením zahraničných veliteľov ohľadupľnejšia, než voči nešťastnému ukrajinskému obyvateľstvu, o ktorom veľkolepo vytrubuje do sveta, ako ho podporuje?

P.S. My sa pod taktovkou médií a zastrašovaní politikmi a políciou môžeme tváriť, že nevieme o tom, ako sú naše zbrane zneužívané, ale verte, že tí, ktorým zavraždili a systematicky vraždia ich blízkych, nám to nezabudnú a môžu to brať osobne. A záver si nebudú robiť podľa toho, čo zahlásí ukrajinská propaganda svet, ale podľa toho, čo videli na vlastné oči a pocítili na vlastnej koži.

Preto je v záujme každej spoločnosti, ktorá sa chce považovať za slušnú, trvať na dôslednom objasnení vojnových zločinov, nech sa ich už dopustil ktokoľvek, a odmietať použitie zbraní na civilné ciele.

Autor: Viktória Hellenbart

[ZDROJ](#)